

PO SPALIO VÉLIAVA

LKP Rokiškio rajono k-to ir rajono DŽD Tarybos organas

1955 m. rugėjo mėn. 18 d., sekmadienis • Kaina 15 kp.

Eina nuo 1950 metų

Nr. 75 (51)

Tinkamai pasiruoškime gyvulių žemojimui

Sotus ir šiltas gyvulių žemojimas — tai būtina sąlyga atstolesniams gyvulininkystės produktyvumo pakėlimui. Tą teisingsai supratą „Jaunosios gvardijos“ kolūkis. Kolūkio valdyba kartu su žemės ūkio specialistais sudarė smulkų gyvulių žemojimo planą. Pagal jį kiekvienam raguočiui, kiekvienam paukščiui tekės žymiai daugiau pašarinė vlenetę, negu prieitaismetas. Pavyzdžiui, kiekviename melžiamame karvė gaus nemažau kaip po 6–7 tonas siloso, daugumoje, pagaminio iš kukurūzų. 130 melžiamų karvių bus sutalpinta naujuose tūptinuose fermų pastaluose, kuriuose veiks automatinės girdyklos, elektros pagalba bus mechanizuojami sunkūs darbai. Taip pat tūpinėse kiaulidėse galės žiemoti apie 100 motininių kiaulių. Kolūkio statybininkų brigada jau dabar pradėjo remontą pastatų, skirtų gyvulių žemojimui.

„Jaunosios gvardijos“ kolūkio pavyzdys, o taip pat išvados, padarytos iš prieitų metų kiaulidė, turi priminti vienems rajono kolūkiams ir jų valdyboms, kad tik pasiruošimas iš anksto gyvulių žemojimui gali užtikrinti šiam užktiniam periodė gyvulininkystės produktyvumą. Jokiu būdu to negalima atidėti vėlyvam rudeniui. Dabartiniu metu kolūkuose baigiamas nuimti javų derlius, nuimami ir silosuojami kukurūzai, ne užilgo prasidės daržų valymas ir bulvākasis, vyksta kūlimas. Vykdant šiemis darbams, reikalinga sudaryti tvirtą pašarų bazę pagal iš anksto numatyta planą. Planningumas padės kolūkiams racionaliai ir ekonomiškai suaudoti pašarus visuomenėse fermose, didelę jų daļą išduoti kolūkiečiams už darbadienius.

Nauja „Už taiką“ kolūkio valdyba (pirmininkas B. Marcinkevičius), apsvarsčiusi gyvulininkystės išvystymo kol-

ukyje klausimą, taip pat atkreipė dėmesį į tvirtos pašarų bazės sudarymą.

Gyvulių žemojimu jau susirūpino „Artojo“, „Stallino keliu“ ir kitos žemės ūkio artelės.

Tačiau eilėje rajono kolūkijų gyvulių žemojimui ruošiamasi neplaningai ir neorganizuota. Pavyzdžiui, patimkime Mičiurino vardo kolūkij. Jau ellė metų kalp šiam kolūkyje žemas karvių produktyvumas, primelžiamame daugiau kaip 1.000 kg pieno į metus iš kiekvienos karvės. Ypatingai karvių piešinimus sumažėja žemojimo laikotarpiu. O šiais metais pasiruošimas gyvulių žemojimui paliktas savlelgai. Siloso, kuris turėtų sudaryti pagrindinę sultingų pašarų dalį, tera pasigaminta tik 120 tonų, ypač vos 30 tonų iš kukurūzų. Gyvulai žemos senuose, mažose tvartuose, išskirstyti daugelyje vietų, ko pasėkoje yra sudėtingesnis pašarų pasiskirtymas, nepakankama jų suaugojimo kontrolė, gyvulininkystei išeikvojama žymiai daugiau darbadienių. O kolūkio valdyba jokiu būdu nepristrengia pradėti naujų tūptinų gyvulininkystės pastatų statybos.

Nepatenkinama padėtis, ruošiantis gyvulių žemojimui, yra Salomėjos Nėries vardo, „Lenino kelio“, „Ragelių“ ir etlėje kitų kolūkių. „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje stūpnai dirba zootechnikas Petronaitis, kuris prabėgomas atlieka savo pareigas. Gyvulių žemojimo klausimui rūpinasi tik kolūkio valdyba ir jos pirmininkas Miliševičius.

Žemos mėnesiatis išlaikytų aukštą gyvulių produktyvumą, — toks uždavinyis stovi prieš kiekvieną kolūkio vadovą, prieš žemės ūkio specialistą, prieš kiekvieną eilinį kolūkietį. Ir jo sekmingas išvykymas bus svarbus žingsnis pirmyn, išgivendinant partijos ir vyriausybės generalinę programą žemės ūkije.

Plėšininėse žemėse

Naujame Čkalovo stiliaus tarybiname ūkyje, suorganizuotame plėšininėse žemėse, yra radijo mazgas, apfarnaujantis 164 radijo taškus. Čia gerai dirba radiooperatorius komjaunuolis Anatolijus Kadulinas, kuris, užbaigęs Čkalovo ryšių mokyklą Nr. 9, atvyko į plėšinius. Nuotraukoje komjaunuolis A. Kadulinas perduoda per radiją tarybinio ūkio skelbimus.

B. Klipinicero (TASS) nuotrauka.

MŪSŲ RAJONO SAVAITĖ

Elektrifikuojamas kolūkis

„Tikruoju kel...“ kolūkyje atliekami parengiamieji darbai elektrifikacijai. Grupė kolūkiečių, kuriems vadovauja pirmyninko pavaduotojas dr. Antanas Zizas, veža iš miško stulpus, skuta nuo jų žievę. Jau paruošta 67 stulpai. Kolūkis jau įsigijo tris transformatorius, reikiama kiekjų izoliatorių ir įjungiklių.

Pagal kolūkio elektrifikacijos planą elektros energija numatomai gauti iš Juodupės vilnonių audinių fabriko „Nemunas“ elektrinės. Pirmoje eilėje bus elektrifikuoti vi-

suomeniniai artelės pastatai: arklidė, kiaulidė, dv. karvinės, o taip pat kolūkio valdybos būstine ir dalis kolūkiečių namų. Elektrifikavus visuomeninės gyvulininkystės fermas, visi daug darbo reikalaujančieji procesai bus mechanizuoti.

Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos trisdešimt aštuntujų metinių išvakarėse daugumoje kolūkiečių namų ir visuomeninėse fermose įsiziebs ilgalaus lemputės.

J. Vilutis

Mechanizatoriai padėjo

Nauja 280 tonų talpos silosinė tranšeja įrengta „Duo-kiškio“ kolūkyje. Visos tranšejos sekcijos padarytos iš vietinių statybinių medžiagų, surinktų iš laukų akmenų. Siloso tranšeja iškasė ir įrenge Panemunėlio MTS mechanizatoriai.

Tranšejoje bus užraugta 280 tonų pirmarūšio kukurūzų siloso.

P. Vedeikaitė

Pirmaujanti traktorinė brigada

Lludo Giros vardo kolūkyje dirba Rokiškio MTS traktorinė brigada, kuriai vadovauja komjaunuolis Vytautas Pašakarnis. Tai — pirmaujanti traktorinė brigada Rokiškio mašinų-traktorių stotyje. Šią savaitę ji baigė įvykdinti 80 proc. metinės traktorių darbų užduoties. Brigados mechanizatoriai atlieka visus darbus tik aukšta kokybe.

Šios brigados traktorininkas dr. Baltušis, dirbdamas traktoriu „Bielorusj“, jau įvykdė 115 procentų metinės traktorių darbų užduoties. Priešakinės traktorinės brigados mechanizatoriai sėkmingesnai kovoja už metinio traktorių darbų plano įvykdymą pirmą laiko.

V. Izdanis

Linų apdirbimo fabrike

Panemunėlio linų apdirbimo fabrike prasidėjo karštos darbymėčio dienos. Rajono kolūkiai pradėjo linų statymą į fabriką. Šiemet fabrikas priima pirmyniam apdirbtiniui netik iškultus linus, bet ir tėstog iš lauko. Yra gautos naujos linų kūlimo mašinos, kurios ir įgalino pradėti linų priėmimą tiesiog iš lauko. „Jaunosios gvardijos“, „Atžalyno“ ir kitų kolūkių linų augintojai stato fabrikų linus tiesiog iš lauko. Jau pristaty-

ta virš 60 tonų nekultū linų. Užvakar pirmuosius tonus linų šaudelių atvežė į fabriką ir „Pergalės“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai.

Lenktyniaudami partijos XX suvažiavimo garbei, fabriko dirbantieji sistemingai įvykdo ir viršija pamainos užduotis. Puikaus darbo pavyzdžius rodo komjaunimo jaunimo brigada, kuriai vadovauja dr. A. Čepelis.

J. Girdutis

TEATRO GASTROLĖ

Vakar Rokiškyje lankėsi Panevėžio dramos teatro kolektivas. Rajono kultūros namuose rokiškiečiams buvo parodyta A. Vienuolio šeštų paveikslų drama „Prieblandoje“. Pastatymą režisavo LTSR nusipełnės aktistas J. Alekna.

Dallininkas — A. Stepanka. Rokiškiečiai gausiai atstankė į „Prieblando“ premjerą ir išreiškė pagetdavimą, kad respublikos teatrai dažniau lankytuosi Rokiškio meste. F. Poškus

LIETUVOS KP CENTRO KOMITETE

Dėl Adomo Mickevičiaus jubiliejaus surengimo

1955 m. lapkričio 26 d. sukanka 100 metų nuo tos dienos, kai mirė didysis lenkų poetas Adomas Mickevičius, kurio gyvenimas ir kūryba yra glaudžiai susiję su lietuvių lautos istorija.

Ryšium su artėjančia suaktymi Lietuvos KP CK priėmė nutarimą plačiai atžymeti respublikoje Adomo Mickevičiaus mirties datą.

Jubiliejaus dienomis Vilniuje ir Kaune įvyks iškilmingi susirinkimai, skirti Adomui Mickevičiui atminti. Poeto mirties 100-ąstas metines plačiai paminės aukštostos ir vidurinės mokyklos.

Numatoma organizuoti res-

publikinę parodą, o taip pat parodėles stambesnėse respublikos bibliotekose, kuriose bus pavaizduotas poeto gyvenimas, jo visuomeninė ir literatūrinė veikla.

Lietuvos TSR Valstybinė grožinės literatūros leidykla

1955 metais išleis rinktinis Adomo Mickevičiaus raštus lietuvių kalba ir V. Mykolaitė-Putino knygą „A. Mickevičiaus mirties 100-ąstas metines žinomai išlaikyti“.

Adomo Mickevičiaus mirties jubiliejui atžymėti sudaryta Respublikinė komisiija.

Komisijos pirminkas A. Venclova, nariai: M. Abečiūnaitė, J. Bučas, J. Vildžiūnas, V. Vtdmantas, K. Korsakas, V. Mykolaitis-Putinas,

J. Narkevičiūtė, S. Pupeikis, J. Smilgevičius, J. Zinkus.

Respublikinė komisijoje A. Mickevičiaus jubiliejui atžymeti

Tarybų Lietuvos darbo žmonės ruošiasi plačiati atžymėti šių metų lapkričio 26 d. suaktynišcas didžiojo lenkų poeto Adomo Mickevičiaus mirties šimtias metines. Ryšium su pasiruoštu šiai datai paminėti vakar, rugsėjo 13 d., Vilniuje įvyko Respublikinės komisijos A. Mickevičiaus mirties jubiliejui atžymėti posėdis. Komisija numatė konkretias priešmetes A. Mickevičiaus mirties metinėms paminėti Lietuvoje.

Vilniuje ir Kaune jubiliejus dienomis bus surengti iškilmingi susirinkimai, skirti didžiajam lenkų poetui atminimui. Mėnesimai įvyks res-

publikos aukštostose ir vidurinėse mokyklose. Vilnius universitete numatytą įrengti poeto kambari-muziejų, kuriamo bus eksponuojami A. Mickevičiui priklausę daiktai, o taip pat jo kūriniai bei literatūra apie jį. Kaune bus sutvarkyta mėgiama poeto pollio vieta — Mickevičiaus slėnės.

Ryšium su jubiliejine data respublikos skaltytojai gaus rinktinus Adomo Mickevičiaus raštus lietuvių kalba, poeto raštų tritomį lenkų kalba. Išleidžiama prof. V. Mykolaitė-Putino knyga „A. Mickevičius ir lietuvių literatūra“. (ELTA).

I aukštesnį lygi paskaitinį darbą

(Iš rajono partinio ir tarybinio aktyvo pasitarimo)

Ivyko rajono partinio ir tarybinio aktyvo susirinkimas, kuris apsvarė Politinių ir mokslinių žinių skleidimo draugijos rajono skyriaus darbą. Šiuo klausimu pranešimą padarė LKP RK propagandos-agitacijos skyriaus vedėja drg. Semionova. Ji pažymėjo, kad draugijos rajono skyrius atliko kai kurį darbą gerinant paskaitinį darbą rajone. Šiuo metu draugijos rajono skyrius jungia 58 narių. Eilė draugijos narių, kaip drg. drg. Puzinkevičiūtė, Prancūnas ir kiti, šiais metais paruošė ir perskaltė dirbantiesiems eilę įdomių paskaitų ateistinėmis ir visuomeninėmis temomis. Minėti pranešėjai tapo autoritelingas ir laukiamais svečiais rajono įmonėse ir kolūkuose.

Greta pastekytų rezultatų draugijos rajono skyriaus darbe dar yra prileidžiamā eilė stambiu, nedelsiant šalintinį trūkumą. Šiais metais draugijos nartai neperskaltė nė vienos paskaitos žemės ūkio klausimais, kai, tuo tarpu, tokį paskaitų draugijos rajono skyrius turėjo pakankamai. Labai mažai paskaitų skaitoma ateistinėmis temomis.

Rimtu draugijos rajono skyriaus darbo trūkumu reikia laikyti tai, kad iki šio laiko į draugijos narius priimti tik 6 žemės ūkio specialistai ir vos vlenas kitas mokytojas iš mokyklų, esančių ioliai nuo rajono centro.

Draugijos narių tarpe visai nėra specialistų iš pramonės darbuotojų tarpo.

Dėl šių priežastžių daugiau nuo rajono centro atitolusiose vietovėse, kaip „Nemunėlio“, „Duokiškio“ kolūkuose, „Nemuno“ ir „Lino“ fabrikuose, labai retai skaitomas paskaitos, nenormaliai veikia sudaryti lektoriumai.

Paskaitinio darbo išvystymu per mažai rūpinasi draugijos rajono skyriaus valdyba ir LKP RK propagandos-

agitacijos skyrius. Šiuo klausimu visai nesidomėjo pirmi nės partinės organizacijos, įmonių bei kolūkių vadovai.

Pasitarime kalbėjės draugijos rajono skyriaus valdybos pirmininkas drg. Butėnas nurodė, kad nepatenkinamo paskaitinio darbo išvystymo priežastimi yra kai kurių valdybos narių apsileidimas, ne-pakankamas paskaitų skaltymo planavimas ir nenormalus lektoriumų darbas. Bloga yra tai, kad aktyvesni nariai darbu perkraunami, o tie, kurių neparodo reikalingo aktyvumo, yra paliekami nuošaly. Jis išreiškė nuomonę, kad į draugijos narių tarpą yra būtina iutraukti daugiau atsakingų partinį ir tarybinių darbuotojų, artimiausiu laiku sudaryti technikos mokslo sekciją ir daugiau reguliuoti draugijos ir kultūros skyriaus pranešėjų darbą.

Savo pastaskyme drg. Butėnas kalbėjo apie tai, kad yra būtina geriau parinkti pranešėjus, siunciamus į kolūkius, atsižvelgti į jų sugebėjimą skaityti paskaitas. Svarbus dalykas yra gerai paruošti paskaitas, paliuotuoti jas vieitos pavyzdžiais, nes tokios paskaitos sukelia didelį kolūkiečių susidomėjimą ir duoda žymiai didesnę naudą.

Eilė trūkumų draugijos rajono skyriaus veikloje ir vertingus pasiūlymus paskaitinio darbo pagerinimui iškėlė savo pasiakymuose drg. drg. Mockienė, Chmielevskis, Janulionis, Šlikas, Stašys ir kiti.

Konkrečias priemones ir

nuodauja, gerinant Politinių ir mokslinių žinių skleidimo draugijos rajono skyriaus darbą, iškėlė LKP rajono komiteto sekretorai drg. drg. Butėnas ir Baraškovas ir rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Lekandra.

Svarstyti klausimu pasita-

rimo dalyviai priėmė išsamų nutarimą.

V. Mickys

ORGANIZUOTAI IŠEKIME ŽIEMKENČIUS, UŽBAIKIME LINARŪTĘ!

* Traktoriai stovi

„Aušros“ kolūkis dar nėra pasėjęs nė pusės pagal planą numatyta žiemkenčių. O III-oji laukininkystės brigada, kuriai vadovauja kolūkietis J. Kirsliukas, pasėjo vos... 7 hektarus. Kolūkyje atsilieka dėl neorganizuotumo, vienos turimos traukiančios jėgos nepanaudojimo.

Atrodo, kolūkiui daug turėtu padėti Rokiškio MTS traktoriai. Bet jie daugiau prastovi, negu dirba. Štai jau dvi savaitės kaip stovi traktoriai „Universali“. Jam trūks ta dviejų varžtų švalstikliui, bet MTS dirbtuvės jokiui būdu neįstengia išvykdys mechanizatoriaus Šulio užsakymo. Traktorius DT-54 taip pat išstovėjo dvi savaites. Jį sutaisius, mechanizatorius Kreiza dirbo lik vieną dieną ir vėl sustojo... dėl nuašintės alyvos trūkumo. Nesant alyvos, nedirba ir mechanizatorius Šimėnas.

Tokia padėties traktoriinėje brigadoje turėtų jaudinti Jos brigadininką Liepinį. Tačiau brigadininkas jau antra diena kaip nesirodo kolūkyje.

Atsilikimas, sėjant žiemkenčius, turi kelti susirūpinimą tiek „Aušros“ kolūkio valdybai, tiek Rokiškio MTS vadovams.

A. Vidmantas

Linai vežami į fabriką

Baigė rauti linus „Atžalyno“ kolūkio žemdirbiai. Linarūtėje pirmavo II-oji laukininkystės brigada, kuriai vadovauja kolūkietis Pranas Garška.

Dabar kolūkiečiai veža linus tieslog nuo lauko į Panemunėlio linų apdirbimo fabriką. Jau nuvežta apie 35 tonas linų. Vežant linus, pasižymi kolūkiečiai Povilas ir Albertas Žiaugros, Antanas Plerpa ir kiti.

J. Sabulis

Kaip mes išauginome ir nuimame gausų kukurūzų derlių

Šiemet mūsų kolūkis pirmą kartą pasėjo savo laukose 140 hektarų kukurūzų. Kolūkiečiams teko daug padirbėti, išsiavinant šios naujos mūsų vietoms kultūros auginimo agrotechniką. Nemaža pastangų padėjo komunistai ir, vienai pirmai, kolūkio partinės organizacijos sekretorius Foma Zelionkinas, siekdamai išsklaidyti atskirų kolūkiečių abejones, kurie netikėjo kukurūzų auginimo sėkmę ir tą anksto pranašavo, kad šis darbas sužlugus.

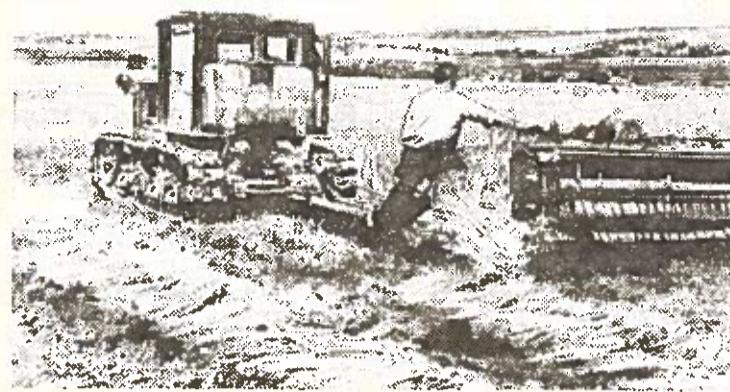
Bet dabar visa tai liko praeityje. Darbas, jėdėtas į šios vertingos kultūros auginimą, šimteriopai pateisino save. Kukurūzai puikiai užderėjo. Ivaiziose viltose derliaus dydį nusako labai išpūdingi skaičiai — 600—700—750 centnerių žaliosios masės iš hektaro, tame tarpe 75—80 centnerių burbuolių.

Prieš pradėdami nuimti

nomu Leonu Krivko ir zootechniku Teofile Pangonyte kruopščiai apžiūrėjome visus kukurūzų laukus, apgalvojome, kaip geriau paruošti juos derliaus nuėmimui. Siekiant išlikti, ar burbuoles suprendo, čia pat buvo paimta vidutinė praba. Viename 27 hektarų sklype burbuolės pasiekė pieninių-vaškinį brandumą. Tai buvo neregėtais gausus derlius. Kukurūzai sudarė ištisą sieną, daugelio augalų aukštis buvo 2,5-3 metrai, o stiebus apskritimas — 12—14 centimetrai. Burbuolės buvo labai stambios, atskiros svérė iki 500 gramų.

Buvo nutarta šiam sklype pradėti atskirtinių stiebų ir burbuolių nuėmimą. Laukuose, kuriuose kukurūzai tiktais ėmė žydėti, buvo nutarta nuimti stiebus be burbuolių.

Teisingas momento parinkimas kukurūzų derliut nuimti su pieninio-vaškinio brandumo burbuolėmis turi

VOLYNĖS SRITIS. Torčinskų MTS mechanizatoriai sėkmingai rauna linus. Nuotraukoje: mechanizatorių A. G. Apivalino ir V. Lukjanovičiaus agregatas rauna linus Lenino vardo kolūkyje. Jie numima per pamainą 8—10 hektarų, esant normali 5 ha.

G. Sažnevo (TASS) nuotrauka.

Laiku ir gerai pasėsi — gerą derlių turėsi

(Pasikalbėjimas su Liudo Giros v. kolūkio I-osios brigados brigadininku drg. A. VALIULIU)

Anksčiau sakydavo: „Ką pasėsi, tą ir piausi“. Dabar štai per maža. Reikia ne tik iš žemė suberti, bet atlikti sėjā griežtai prisilaikant agrotechnikos mokslo. Tuo mes ir vadovavomės, sėdami žiemkenčių plotus pasėjome eiliūnėmis traktorinėmis sėjamosiomis. Tuose plotuose, kur negalima buvo panaudoti technikos, sėjā atlikome rankomis. Gerai padirbėjo mūsų sėjikai Jonas Vedeika, Augustinas Garuolis, Jonas Milaknis ir kiti, kurie nuolat išvykdavo darbų užduotis. Akėtojai Ignas Stakėnas, Tadas Čelkis, Stasys Meškauskas atlikdavo darbus tik aukšta kokybe. Žiemkenčių sėjai sutampa su kitų, nemažiau svarbių darbų atlikimu. Todėl būtina paskirstyti žmones taip, kad nė vienas iš šių darbų nenukenčia. Pasitarės su kolūkio valdyba, su agronomu, išskirdavau reikiama žmonių kiekį prie žiemkenčių sėjos, derliaus nuėmimo, kūlimo darbų. Tuo būdu, buvo išvengta darbų eiliūkumo, kuris, kaip rodo praktika, labai neigiamai atsiliepia į visų ūkinį darbų atlikimą.

Rugsėjo 16 d. pasėjome paskutiniuosius hektarus rugių. Laiku ir aukštame lygyje atlikta sėja ateinančių metų vasarą dešimteriopai atlygins mūsų darbų. Dabar mes stengiamės artimiausiomis dienomis užbaigti linarūtę ir vasarinį kultūrų derliaus nuėmimą.

didelę reikšmę. Ir ne atsiltikite. Iki grūdų, vaškinio brandumo pradžios nuolat didelę kukurūzų maistingyjų medžiagų kiekis. Ukrainos kukurūzų augintoju patyrimas rodo, kad kukurūzai per 5 dienas gali padidinti savo masę 2—3 tonomis iš hektaro. Bet negaliama ir pavėluoti pradėti askirinį derliaus nuėmimą. Mes patys išsilikinome, kad po pieninio-vaškinio brandumo stadijos burbuolių stiebelis ir lapai šiurkštėja, paruošiamo siloso pašarinė vertė mažėja.

Pirmą dieną, nuimdami kukurūzus be burbuolių, panaujome traktorių CHTZ-7 su prikabinama šienapiūve. Pasukti šienapiūvę dešimt kolūkiečių dėjo stiebus į volelius, kurie tuo pat buvo susrenkami į vežimus bei automašinas, po to eina priešinga kryptimi, ir taip iki lauko galos.

Paskui rankinius burbuolių rinkėjus likusiems stiebams nuplauti buvo paleistos 4 arklinės šienapiūvės. Darbas buvo taip organizuotas, kad surinktos burbuolės ir nuimiauti stiebai tą pačią dieną būtų užkonservuoti ir susilojti. Šiemet mes sutvarkėme sa-

vo siloso ūki. Be šešių stulos duobių prie galvijų fermos, įrengėme dar tris naujas 1.100 tonų bendro talpumo tranšėjas. Nepaisant to, kad kukurūzai kolūkyje auginami pirmą kartą, jau galima užtikrintai sakyti, kad jie taps pagrindiniu pašaru visoms gyvulijų rūšims. Jeigu pernai vienai karvei buvo paruošta vidutiniškai po dvi tonas sisoso, tai šiemet, dėka to, kad buvo pasėti kukurūzai, kiekvienai karvei bus paruošta po 8 tonas šio vertingo pašaro. Kiekvienai motininei klaulei bus paruošta po 4 tonas konseruotų burbuolių.

Kaip kukurūzai veikia pieno primelžimą, rodo tas faktas, kad tik per 5 dienas, kai karvės buvo šeriamos žaliajai kukurūzų mase, pieno primelžimas iš kiekvienos karvės mūsų kolūkio ferme padidėjo 4—5 kilogramais.

Štai, iš esmės, ir visa mūsų kukurūzų auginimo agrotechnika.

J. VASILEVIČIUS
Kaičiadorių rajono Malenkovo vardo kolūkio pirmininkas

PATARIMAI GYVULIŲ
AUGINTOJAMS**Kaip pasiekti aukštą pieno riebumą**

Rugpiūčio mėnesį Svenčionėlių rajono „Pirmūno“ kolūkyje buvo pravestai bandymai, kurie nužymėjo konkretias priemones piešino riebumui pakelti.

Visų pirmą, būtina vieną kartą į mėnesį nustatyti kiekvienos karvės pieno riebumą, tam tikslui atrenkant proporcingą paros pieno riebumą. Po to, pėnas tų karvių, kurių pieno riebumas mažesnis, sunaujodamas kolūkio reikalams, o didesnio riebumo pienas statomas valstybei. Svarbu taip pat melžėjoms pritskaityt darbadienius ne už primelžto pieno kiekij, bet už primelžtą bazinio riebumo pieno kiekij, tuomet melžėjos bus suinteresuotos pieno rūšiavimui nuo kiekvienos karvės trstengsis gerai išmelžtai karves. Kiekvienos karvės proporcingą paros pieno riebumo tikrinimą kolūkuose ir tarybiniuose ūktuose kiekvieną mėnesį gali organizuoti žemės ūkio specialistai. Sviesto gamybos įmonių ir pieno priėmimo punktų darbuotojai turi ne tik kas mėnesį nustatyti kiekvienos karvės pieno riebumą, bet ir duoti nurodymus žemės ūkio specialistams, kaip atrinkti nuo kiekvienos karvės vidutinį proporcingą paros pieno kiekij jo riebumui nustatyti.

Švenčionėlių rajono „Pirmūno“ kolūkio valdyba jau taiko šias priemones. Tuo būdu, bendras kolūkio karvės pieno riebumas jau padidintas 0,2 procento.

Kolūkių irtarybinių ūkų vadovai privalo nedelstant išnaudoti esamas galimybes pieno riebumui pakelti.

S. SVIATIKAS

Vilniaus pieno kombinato paruošy ir supirkimo skyriaus viršininkas

Kodėl sumažėjo karvių produktyvumas

Praėjusiais metais „Ragelių“ kolūkis buvo plačiai žinomas visame rajone aukštų gyvulininkystės fermų produktyvumu. Kovodami už aukštą karvių produktyvumą, kolūkio gyvilių augintojai metinį pieno primelžinio planą iš kiekvienos karvės viršijo 60 kg. O atskiros melžėjos pasiekė dar geresnių rodiklių. Melžėja Nastė Aleinikienė, taikydama priešakinį gyvulių augintojų patyriną, rūpestingai prižiūredama karves, iš 14 karvių primelžė po 2.643 kg pieno.

Visai kitoks vaizdas kolūkio stambiuju raguočių ferme susidarė šias metais. Melžiamų karvių produktyvumas, lyginant su praėjusiais metais, žymiai sumažėjo. Liepos 1 d. iš kiekvienos karvės primelžta vidutiniškai tik po 600 kg pieno. Ganyklinių laikotarpiu, kai karvių pieningumas turėjo būti didžiausias, iš kiekvienos karvės teprimelžiamas vos po 3—5 kg pieno per dieną.

Aukštasis karvių produktyvumas priklauso nuo to, kaip Jos ganemos ir prižiūrimos. „Ragelių“ žemės ūkio artelėje beveik visą vasarą nebuvotėskirta nuolatinė pienėmenų ir karvės buvo ganemos paeilii. Savaime suprantama, kad taip ganant karves, apie ju aukštą produktyvumą negali būti ir kalbė. Be to, ganykloje išskirtoje visuomeninėms karvėms, buvo ganomi ne tik kiti kolūkio gyvuliai, bet ir asmeninės kolūklečių karvės. Toks neplaningas ganyklių išnaudojimas privedė iki to, kad jau pirmaisiais ganyklinio laikotarpio mėnesiais ganyklos buvo ištryptos ir žolė jose nebeaugo. Gyvuliai nereguliariai girdomi. Nakti karves rišamos ant grandinių, bet, nesant atsakungų asmenybių, niekas nesi-

rūpino savalaikiu jų perkėlimu.

Galygale rugpiūčio mėnesį buvo išskirtas nuolatinis pienuo. Bet jis paganė gyvulių vieną mėnesį ir atsišakė. Nuo rugpiūčio 1 d. kolūkio vadovai vėl grįžo prie pamėgtos karvių ganymo metoda — iš eiles.

Kolūkyje daug kaibama apie papildomą karvių šerimą žaliuoju pašaru. Tačiau jo organizavimu niekas nesirūpinā. Tiesa, rugpiūčio mėnesį, kai karves ganė nuolatinis pienuo, jis rūpindavost, kad nakētai karvės gautų žaliojo pašaro. Bet dabar ši reikala vėl tenka „organizuoti“ iš naujo.

„Ragelių“ kolūkio vadovai turi, pagaliau, susirūpinti padėtimi stambiuju raguočių ferme. Karvių priežiūrai pagerinti dar yra daug galimybės. Nuvalius derlių, atsišvėrė platičios ganyklos, kurios reikta išnaudoti planinat, šeimininkiskai. Kolūkyje mėgsta nusiskirsti, kad karvių produktyvumo kėlimul žymiai pakenkė nepalankios praėjusių metų vasaros sąlygos, neleidustos sudaryti kokybiškos pašarų bazės žiemai. Siemet vasara buvo palanki štenapiūtei. Tačiau šteno kolūkyje paruošta mažiau, negu pernai. Be to, laikui nepasirūpinę siloso įrenginių statyba, kolūkio vadovai dar neturi pasigaminę nė vieno kilogramo siloso.

Reikia, kad gyvulininkystės fermų darbuotojai ir žemės ūkio specialistai ryžtingiai kovočia už karvių produktyvumo pakėlimą, reikalaudyt iš kolūkio vadovų imtis konkretesnių priemonių padėčiat ferme ištaisyti. Tiktumet „Ragelių“ kolūkis atgatins savo garbingą produktyvitetį gyvulių augintojo vardu.

V. Stundžius

TRUMPAI

Vasarinių grūdinių kultūrų munėlio“ ir „Švyturio“ koladerliaus nuėmimą užbaigė ukių žemdirbiai.

B. Keršulytė

ED. ULDUKIS

tamsus pietetiškas veidas švytėdavo iš laimės.

Si daina buvo apie melynu, kaip pavasario dangus, akių ir aukso kasų mergaitę. Ji atvažlavo į statybą iš tolimosios Nemuno šalies travežę į žiaurą Sibiro taiga dalelę Lietuvos dangaus. Dangus — mergaitės akys. Sautės spinduliai — jos nuostabios kasos. Ji lengva, kaip debesėlis, ir lanksti, kaip vynuogių medelis... Apie ją galima dainuoti dleną ir naktį. Svajonėse apie ją galima pamiršti viską, viską... Jos vardas — Janina — gražiausias už viso pasaulio merginų vardus.

Prie ekskavatoriaus Nr. 348 iš tolo privažiuoja savivartis sunkvežimis. Suliko pusėje žodžio nutraukia dainą ir pradeda kitą. Prie savivarčio sunkvežimio vairo sėdi mergaitė melynu kombinzonu. Ir, nors iš po ausinės kepurės nesimato mergaitės kasų, jo-

Tekintojas V. Kavoliūnas kreipėsi į Rokiškio MTS klubo-skaityklos vedėją drg. Si-ménienę:

Duokite man knygą „Metalo tekėjimas“.

— Nėra, — pasigirdo alsakymas.

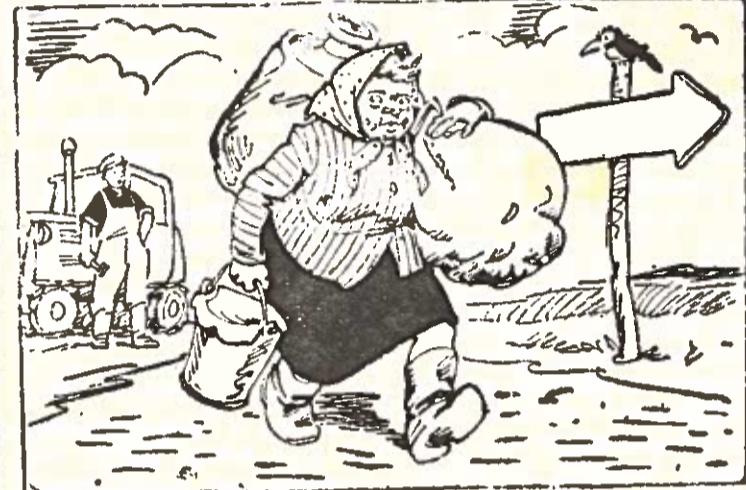
Ištikruj, tokia knyga guli spintoje suversta su daugėjimui techninės literatūros leidinių. Klubo-skaityklos vedėja drg. Siménienė, užuot sažiningai aptarnavusi mechanizatorių, juo lengvu būdu atsikratė.

Panašaus klubo-skaityklos darbo dėka per šių metų aštuntonus mėnesius techninę literatūrą skaitė vos keli žmonės.

Rūntas priekaištis tenka ir rajoninei bibliotekai, iš kurios kilnojamoji bibliotekėlė su naujausia techninė žemės ūkio literatūra nukeltiavo ne į Rokiškio MTS, kur yra jos didžiausias pareikalavimas, o į biblioteką Rokiškto gelezinkelio stotyje.

V. Šileikis

„Pergalės“ kolūkio III-os laukininkystės brigados kolūkietė K. Puknienė, užuot sažiningai dirbusi kolūkyje, pasipelnymo tikslais važinėja į Ryga, Daugpili ir kitus miestus. (Iš skaitytojo laiškų).

Keltai, kelellai...

Sportas tik popieriuje

Prieš kiek laiko „Socializmo keliu“ kolūkyje įsikūrės LSD „Kolūkiečio“ žemutinis kolektyvas buvo vienas iš pajėgiausiai rajone. Gerai veikė tinklelio, lengvosios atletikos ir šaškių-šachmatų sekcijos.

O dabar sportas kolūkyje igavo kitokį pobūdį. Kolūkio pirminė komjaunimo organi-

zacija ir rajono kūno kultūros ir sporto komitetas pritma įvairiausius nutarimus sportinės veiklos išvystymo klausimui. O faktiškai sporto kolektyvas taip ir palteka ištres. Idomu, iki kol tėsts tokta padėtis?

B. LINARTAS

„Socializmo keliu“ kolūkio kolūkietis

MŪSU MEDŽIAGOS PĒDSAKAIS

„Po Spalio vėlava“ laikraščio Nr. 70 (506) buvo atspausdinta skaitytojo korespondencija, kurioje iškeliami trūkumai miesto pirties darbe. Kaip atsako rajono komu-

nalinio ūkio vedėjas drg. Butkevičius, vyr. pirtininkui duoti nurodymai pagerinti darbą. Iš dalies higienos talysklių laužymas prileidžiamas jėl pirties statybos trūkumui.

Suliko dainuoja

(Apsakymas)

Suliko mėgo dainuoti. Jis dainavo visur ir visada. Ten, kur statyboje dirbo ekskavatorius Nr. 348, galingo mechanizmo gausmas susiliendo su linksma, gyvenimo džiaugsmo kupina Suliko daina. Suliko dirbo ekskavatorius ir dainavo. Suliko dainavo apie saulėtą Gruziją, apie baltakepures Kaukazo viršukalnes, apie pavasarį Maskvą, apie didžiąją Tarybinę Tévynę. Suliko mylėjo gimtąjį Gruziją, jos sodus ir kalnus, jos tarpeklius ir kalnų upes. Bet labiau už viską pasauliuję jis mylėjo savo plačiąją Tarybinę Tévynę. Siitos meilės vedamas, jis paliko Gruziją ir atvažiavo į saities šiaurę statytų hidroelektrinės. Suliko buvo ne tik puikus dainininkas, bet tr

je galtma atpažinti tą, apie kurią kalbama dainoje...

Mergaitė su pasigérėjimu seką, katp ekskavatorius strėlę, padariusi ore milžinišką lanką, įsmelgia į žemę kaušą, įsklauso į Sultko dainą.

— Suiiko! O kodėl tu nedalyvauji meno savivetkloje? — šaukia Janina, pakėlus vamzdeltu sudėtus deilnus prie lūpų.

Suliko paniekinamai trūkčioja pečiai ir šaukia.

— Scenoje dainuoja tik artistai... O aš — ekskavatorius...

— Tu klysti, Suliko! Juk tu — komjaunuolis. O komjaunuolis privalo ne tik gerai dirbti, bet ir dalyvauti vi suomentiniam darbe.

— Žina-a-au! — per ekskavatorius gausmą atlecia Suliko balsas. Bet Janina nebėra kada gincytis: jos sunkvežimis jau pakrautas ir retkia važiuoti...

...Vakare įvyko statybos komjaunimo organizacijos susirinkimas. Komjaunuoltai

.

svarstė įvairius klausimus. Suliko Irgl kaibėjo susirinkimą. Jis kvietė komjaunuolius kelti darbo našumą, kovoti už tai, kad hidroelektrinės statyba būtų užbaigta pirmą laiko. Paskiau išstojo Janina, kuri pareiškė, kad ne visi komjaunuolai prisidėda prie meno saviveiklos išvystymo,

o draugas Sultko Babunašvili, kuris turi tokį puikų balsą, apstribojo tik sažiningu savo tiesioginį pareigtų atlikimą. Tai, Janinos manymu, elgesys, svetimas komjaunuoltui...

Sultko išėjo iš susirinkimo tamseenis už naktį. Skaudu buvo ne kritika. Kritiką jis pripažino, nes jis buvo teisininga. Skaudu buvo tai, kad kritikavo jį Janina — mergaitę, apie kurią jis tiek daug svajojo, kurtai skyrė iš širdies sukurta dainą...

(Nukelta į 4 ps.)

Pasikalbėjimai gamtos mokslo temomis

G. ARISTOVAS

VISATOS SANDARAS

Kolūkietė M. Janušonytė ir kiti mūsų laikraščio skaitytojai kreipėsi į redakciją su prašymu atsakyti į eilę vienos rūpinių klausimų gamtos mokslo temomis.

Atsakydami talpiname straipsnį „Visatos sandaras“.

Pirmynkštės ir religinės pažiūros į pasaulį

Gilioje senovėje, kai mokslas buvo dar tik pačioje užuomazgoje, žmonės labai naiviai suprato pasaulį.

Mūsų iolimi protėviai nėtirėjo supratimo apie tai, kas tai yra Žemė, kokia jos forma ir apimtis. Jie nesuprato, nuo ko priklauso metų laikų, dienos ir nakties pasikeitimas, ir šiuos dėsningus reiškinius jie aiškino įvairiausiais spėliojimais ir legendomis. Jiems nesuprantamos buvo audrių ir uraganų, pūgų ir lietaus priežastys. Baimę sukeldavo jiems perkūnija ir žaibas, paslaptinga buvo vaivorykštė. Tolioms praeities žmonėms sunku, žinoma, buvo suprasti, nuo ko priklauso tokie rūstūs gamtos reiškiniai, kaip potvynis, žemės drebėjimas ir vulkanų išsiveržimai, kurie neretai sunaikindavo ištisus rajonus.

Seniausias laikas žmonės galvojo, kad pasaulį valdo nematomos piktos ir geros dvasios. Dvasias, „iššauktančias“ lietu, saulės šilumą ir kitus žmogui naudintus gamtos reiškinius, jie laiko gerostomis dvasiomis. Ir priešingai, potvynius, žemės drebėjimus ir kitus žmogul pavojingus gamtos reiškinius iššaukdavo, jų manymu, piklosios dvasios. Dvasios, kaip buvo manoma tuo laiku, valdo visus gamtos reiškinius ir žmonių likimą.

Žmonės kūrė įvairiausius spėliojimus apie tai, kas tai

yra Žemė ir ant ko ji „laikos“. Stepių rajonų gyventojai, pavyzdžiu, įsivaizdavo Žemę esant didžiulio paplotelio formos, kuris laikosi ant keturių milžiniškų stulpų. Kažkur toli toli yra Žemės „kraštas“, prie kurio niekas ir niekada nebuvu priešės ir negalėjo prieiti. Po Žeme, šių žmonių nuomone, viešpatauja amžina tamsa, ten buna amžinoms kančioms pasmerkili nusidėjelių.

Pletinių miškingų rajonų gyventojai manė, pavyzdžiu, kad Žemė atstremia į keturius didžiulius dramblius, kurie stovi ant milžiniško vėžlio, plaukiojančio Didžiajame vandenyne. Pajūrio tautos manė, kad Žemė remiasi į keturius banginius-milžinus, kurie dieňą ir naktį plaukioja bekrančyje vandenyne.

Žinoma, šių legendų kūrėjai neiškino, ant ko gi laikosi pats vandenynas, kuriamo amžinal plaukioja didžiuoju vėžlysu ir banginiu-milžinu, arba ant ko laikosi stulpai, ant kurių neva stovinti Žemė.

Vėlau susiformavo religinis pasaulio sutvėrimo „išnieko“ supratimas. Čia, suprantama, pasireiškė religijos steikimas parodyti visagali dievą, parodyti jo neribotas galimybes viską daryti „išnieko“. Šlame religiniame supratime nėra sveikos nuvokos, ir šis supratimas jau nieko negali patenkinti.

(B. d.).

Suliko dainuoja

(Atkelta iš 3 psl.).

...Kitą dieną Suliko nebedainavo. I statybą jau atėjo pavasaris, taigoje gleido paukščiai, skleidė aromatą ankstyvosios gėlės, dangus pasidarė skaidrus ir permatomas, kaip stiklas. Apiltinkui virė ir kunkuliavo gyvenimas. O Suliko atkakliai tylėjo. Darbų vykdytojas Zintinas, linksmas senukas sunusmukta ant pakaušio kepure, neiškentė ir, skubiai žingsniuose prisiartinės prie Suliko ekskavatoriaus, nubraukės nuo plikės prakaito lašelius, nedrastai paklausė:

— Kas atsitiko, Suliko?

Suliko neatsakė. Darbų vykdytojas pairaukė pečiai, palengavę galva, sunusmukė ant akty kепure.

Žinia apie tai, kad Suliko nustojo dainavęs, žalbu apjėkė visą statybos aikštę. Žmonės ieškojo priežastę, dėl kurių Suliko nutilo. Jie taip priprato prie Suliko dainos, kad dabar jautė, jog viens kažko trūksta. Vieni spėjojo, kad Suliko susirges, ir jis išvažiuos į vieną pusę,

kitti kalbėjo, kad gavęs liūdną žinią iš Gruzijos. O kažkas paleido gandą, kad Suliko peršalės ir netekės balso... Tam netikėjo, bijojo patikėti...

Anksčiau jam netekdavo galvoti apie ateitį. Ji buvo be galio aiški. Savo svajonėse Suliko matė save kartu su Janina statanti hidroelektrinę kur nors Gružijoje. Vakar, eidamas į komjaunimo susirinkimą, jis pasakė apie tai Janinai. Bet Janina atsakė, kad ruošiasi važiuoti į gimtajį Kauną. Ten, būsimosios jūros dugne, jos laukia nauji darbai...

Suliko buvo be galio skaudu lai išgirsti. Be to, dar skaudžiai buvo išgirsti iš Janinos lūpu kritiką savo adresu...

...Dabar Suliko klaudžiojo tarp aukštių pušų kamienų, nepastebėdamas nei jaunu, prasiskleidusį pumpurų, nei lengvų, permatomų beržų lapelių. Ir kaip galima visa tuo domėlis, jei po mėnesio kito bus baigtą elektrinės statyba, ir jis išvažiuos į vieną pusę,

Pranešimas
apie žiemkenčių sejų, derliaus nuėmimą ir kālimą rajono kolakiuose š. m. rugsejo 15 d. procentais

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pasiela žiemkenčių	Nuimta grūdinė kultūrų viso	Nurauta žinių	Iskulta grūdinė kultūrų viso
<i>Panemunėlio MTS zona</i>					
1.	„Artojas“	87,5	80,6	83,3	16,1
2.	„Jaunoji gvardija“	82,1	74,1	89,3	35,2
3.	„Už taiką“	80,0	88,4	37,5	40,4
4.	„Vyturys“	78,5	84,6	32,0	17,9
5.	„Dnuokiškis“	73,6	80,2	31,0	17,3
6.	„Lenino keliu“	70,0	81,2	12,5	13,2
7.	„Mičiurino vardo“	65,8	74,2	15,8	36,4
8.	„Šetekšna“	65,0	71,5	38,5	31,8
9.	„Atžalynas“	51,0	59,2	*	25,0
10.	„Gegužės Pirmoji“	39,6	78,8	61,8	15,3
Viso zonoje:		70,5	77,4	56,2	24,1
<i>Rokiškio MTS zona</i>					
1.	„Tikruoju keliu“	86,4	70,2	73,0	24,7
2.	„Socializmo keliu“	83,5	91,8	65,0	29,3
3.	„Stalino keliu“	71,7	74,9	30,0	24,4
4.	„Sailomėjos Neries vardo“	70,4	*	21,0	26,7
5.	„Žvaigždė“	69,0	67,5	42,4	23,9
6.	„Švyturys“	67,8	*	65,0	20,2
7.	„Naujas gyvenimas“	66,6	77,1	65,0	19,1
8.	„Nemunėlis“	59,4	*	25,8	31,7
9.	„Ragelai“	57,9	78,8	95,3	24,6
10.	„Liudo Giros vardo“	55,0	91,8	80,0	21,6
11.	„Tarybų Lietuva“	53,0	77,6	46,7	11,0
12.	„Karolio Požėlos vardo“	52,0	72,7	62,7	41,5
13.	„Pergalė“	51,2	82,1	27,2	33,1
14.	„Aušra“	41,7	67,2	*	8,2
Viso zonoje:		63,8	78,9	56,4	24,1
Iš viso:		66,9	78,3	56,3	24,1

*) Išykė planą.

Rajono plano komisija

Sparčiai vyksta žiemkenčių sejų Panemunėlio MTS zonos kolakiuose. „Artojo“, „Jaunosios gvardijos“, „Už taiką“, „Vyturio“ žemės ūkio artelėse žiemkenčių sejai jau artėja prie pabaigos. Gerai sejai taip pat Rokiškio MTS zonos kolūkiai: „Tikruoju keliu“, „Socializmo keliu“ ir kiti.

Neleistinai vilkina sejai „Aušros“, „Pergalės“ ir „Gegužės Pirmosios“ kolūkiai. Minėtų kolūkų vadovai privalo nedeliant šalinti kliūties, kurios trukdo savalaikių sėjosi atlikimą.

Trys rajono kolūkiai jau bändę grūdinį kultūrų derliaus nuėmimą. Bet tokios artelės, kaip „Atžalynas“, „Žvaigždė“ ir

kiti, vis dar delsia derliaus nuėmimo darbus.

Rajone dar labai lėtai vykdomi linarūtės darbai. Ypač lėtai raunamai linai „Lenino keliu“, Mičiurino vardo, Salomėjos Neries vardo, kur nurauta vos po keletą hektarų linų.

Naujojo derliaus kūlimo darbuose pirmauja Karolio Požėlos vardo, „Už taiką“ ir „Jaunosios gvardijos“ kolūkiai. Tačiau, bendrai paėmus, rajone kūlinas vyksta nepatenkinamai. Ypač tai liečia „Aušros“, „Tarybų Lietuva“, „Gegužės Pirmosios“ kolūkius.

KULTŪRINĖ KRONIKA

MASKVA. Šiais metais į sostinės aukštąsias mokyklas naujai priimta šimtai tūkstančių jaunuolių ir merginų. Seniausioje šalies aukštojoje mokykloje — Maskvos M. V. Lomonosovo vardo Valstybiniam universitate nuo rugsejo 1 d. mokosi jo dvyluos fakultetų pirmuose kursuose apie 16,5 tūkstančio studentų, neskaitant neakivaizdininkų. Nuotraukoje: chemijos fakulteto V-ojo kurso studentės eina į užsiėmimus.

S. Sitnikovo (TASS) nuotrauka.

„Aplink Tarybų Lietuvą“ daugiadienį lenktynių dviratininkai Rokiškyje

Prieš savaitę startavę respublikos sostinėje Vilniuje „Aplink Tarybų Lietuvą“ daugiadienį lenktynių dviratininkai rugsėjo 15 d. išvyko etapu Biržai — Zarasai. Kelto tarpas, kurį sudaro 133 kilometrai, eina per Papilių, Pandėlių, Rokiškį ir Obelius. Etape startuoja 32 dviratininkai.

Pravažiavę 72 km, dviratininkai pasiekia tarpinį finišą Rokiškyje. Po 2 val. 50 minučių kelionės pirmasis finišuoja žalgirietis A. Mikalopas, po jo LSD „Kolūkietė“ narys B. Krulkauskas ir A. Jucevičius („Žalgiris“). Prieš pat finišą nuo dviračio nukrenta sportininkas Šilinis, tačiau jis greitai pasiveja lyderių grupė.

Janina pasilenkė, nuskynė žibuoklę ir, lyg tarp kitko, pasakė: — Kauno HES statybos vietoje dar neužbaigti tyrimo darbai. Ten važiuoti dar anksti. Suliko krūtinėje viskas apmirė iš džiaugsmo. Jis sužuko:

— Važiuokime į Kaukazą, Janina! Statysime ten tarp-kolūkinę elektrinę. O paskiau kartu važiuosime į Kauną. Gerai?

Janina linktelėjo galvą... — Rytą, pakeitęs savo draugą, Suliko paleido į darbą ekskavatorius ir uždainavo. Plači ir šviesi, kaip tarybinio žmogaus gyvenimo kelias, kupina jaunaviško ryžto dalį susiilejo su galingo motoro gausmu. Išgirdę Suliko dainą, slatybininkai šypsojosi ir apie džilugą naujiena sakė kaimynams:

— Vyručiai! Suliko vėl dainuoja! Suliko dainuoja... V. Aksomaitis

Redaktorius A. STAŠYS

EKRANAS

SAULUTĖ — „Karola Lambert“ — 20–22 d. d.
JUODUPĖS KINOTEATRAS — „Liana“ — 21–22 d. d.

Išeina ketvirtadieniais ir sekmadieniais.

Redakcija: Rokiškis, Tarybų aikštė Nr. 22. Telefonai: redaktoriaus — 104, redakcijos — 18.

Spaudė Rokiškio rajoninė spaustuvė, Rokiškis, Tarybų aikštė Nr. 22. Užs. 460. Tir. 2000 egz.

LV 19239